Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 26 Listopad 2007 04:00

(reportáž z koncertu kapely George & Beatovens)

Myslím si, že nikde na světě se, tak jako u nás, pro určitý druh hudby nepoužívá slovo bigbít. Jsou vedeny spory, kde a kdy to slovo vlastně vzniklo. Nechme spory historikům. Poté, co jsem si přečetl, jaký úspěch slavila letos na Portě kapela Karla Kahovce, rozhodl jsem se, že si udělám krásnou vzpomínku na dobu před čtyřiceti lety a při nejbližší příležitosti si kapelu přijdu poslechnout.

Dne 12. listopadu 2007 jsem proto seděl v malém sále Divadle Karla Hackera (Jiskra), patřícího většinou loutkám a dětem, v Praze Kobylisech. Na plakátě bylo napsáno, že hraje kapela **George & Beatovens**
a zpívají Karel Kahovec a Viktor Sodoma.

Než budu popisovat dojmy, dovolte malou vzpomínku pamětníka. Vedle kapely George & Beatovens je třeba zmínit ještě názvy dalších dvou kapel kralujících v šedesátých letech hudební scéně: Flamengo a Matadors.

Kapela George & Beatovens vznikla již v roce 1963 a název jí dal tehdy třináctiletý bubeník Jiří Jirásek. U zrodu kapely stál zejména kytarista a zpěvák Petr Novák, který s kamarádem Ivo Plickou dali dohromady několik písní, z nichž některé se, myslím, budou zpívat i v dalších generacích: *Já budu chodit po špičkách* a *Povídej*. V roce 1965 dal Jiří Černý amatérskou nahrávku písně Já budu chodit po špičkách, pořízenou na magnetofonu Sonet duo, do svého pořadu Dvanáct na houpačce a tak díky rozhlasu znala celá republika jméno Petr Novák, aniž by ho kdokoli, krom jeho fanoušků, mohl vidět či slyšet na deskách.

Petr Novák ale v roce 1966 přechází do kapely Flamengo. Kapela vznikla na popud bubeníka Přemka Černého. Spolu s ním v kapele v původní sestavě hráli kytaristé Franta Francl a Pavel Fořt, baskytarista Jiří Čížek a varhaník Eda Vršek. V říjnu 1966, po návratu z vojny, přichází zpěvák Viktor Sodoma. Na přelomu roku 1966 a 1967 přichází do kapely Karel Kahovec z kapely Matadors a Viktor Sodoma míří k Matadorům.

Zmínění Matadoři vznikli v roce 1965 z kapely Fontána, a ta byla nástupcem kapely Pra - Be (Praha - Berlín, s německým bubeníkem Wilfriedem Jellinekem). V této původní sestavě již figurují jména později hvězdné sestavy jako Otto Bezloja (baskytara), Jan "Farmer" Obermayer (klávesy) a Radim Hladík "zlanařený" z Komet (kytara). Vedle nich zde účinkovali i Vladimír Mišík a Karel Kahovec (dříve např. kapela Hell´s Devils). Za bicí po W. Jellinekovi usedl Antonín Schwarz, kterému ale nikdo neřekl jinak než Tony Black. Hráli vybaveni aparaturou Regent z NDR a na varhany Matador, podle nichž se kapela pojmenovala. V roce 1966 šel Vláďa Mišík na vojnu, Kahovec do Flamenga a přichází již zmíněný Viktor Sodoma. V roce 1967 začíná ona hvězdná doba Matadorů, kdy Hladík jako první u nás užil booster či wah - wah pedál.

Jak vidno, byla to úzká komunita hráčů a zpěváků a i úzká komunita fanoušků. Repertoár kapel byl většinou převzatý, někdy zpívaný angličtinou nazývanou ironicky "londýnský telefonní seznam", protože ne vždy zpěváci věděli úplně přesně, o čem je text. Našlo se ale i pár původních písní, které se dají i dnes poslouchat a hlavně zpívat. Byla to hezká, ale relativně krátká doba, zakončená po roce 1968 prakticky rozmetáním bigbítu v Čechách, s jeho návratem v podobě Nové vlny osmdesátých let, ale už o něčem jiném.

Takže na jevišti stály ten večer samé staré dobré "páky". Basovou kytaru ovládal Karel Novák, kapelník, sólovou kytaru ovládal, a velmi dobře, Stanislav Staněk a za bicími seděl Petr Eichler. Uprostřed jeviště stál usměvavý, štíhlý a stále mladý loňský šedesátník s doprovodnou kytarou, Karel Kahovec. Zněly písně, které publikum tvořené pamětníky zpívalo s kapelou. Myslím, že Karel Kahovec má plné právo zpívat písně svého kamaráda Petra Nováka. Znělo *Povídej*, *Náhr obní kámen*
a Já
budu chodit po špičkách
. Karel Kahovec je navíc velmi dobře zpívá. Karel Kahovec byl i velmi úspěšným autorem u Matadorů a ve Flamengu. Zpíval legendární
Paní v černém
,
Popravu blond holky
a
Vyber si palác
s texty Ivo Plicky. Z jeho éry u Matadorů zněla méně známá
Snad jednou ti dám
autorů Otty Bezloji a Pavla Vrby. Z jeho pozdější postbigbítové éry v Country beatu Jiřího Brabce pak samozřejmě nemohly chybět písně
Modřínů háj
(Whispering Pines) nebo
To se budem príma mít
. Celkem nečekaně byla zařazena do repertoáru i Krylova
Král a klaun
v bigbítové úpravě. Přiznám se, že se mi líbila víc, než pochodový rytmus mše za KK Daniela

Landy pro zvané. Zněly i legendární
Blue suede shoes
z repertoáru E. Presleyho či Long Tall Sally od Little Richarda.

Nedávno zemřel Pete Kaplan. Bohužel to znamená i konec koncertování Viktora Sodomy v rámci Peteho kapely Mefisto. Kahovec pozval na jeviště Viktora Sodomu jako nejhezčího dědečka. Jistě, kde jsou ty časy, kde štíhlý, dlouhovlasý a blonďatý Sodoma v husarské uniformě zpíval uprostřed řvoucích fandů a fanynek. Dnes tu stál slušně ostříhaný, dobře vypadající muž, na ulici asi nenápadný. Jen copánek vzadu o něčem pro neznalou osobu svědčil. Jenže to trvalo jen do doby, než zazněly staré pecky jako *It´s All Over Now Baby Blue* o d Dylana,
Get Down from the Tree
(Sodoma a Hladík) či
Vzpomínka na zlatej důl
(Obermayer), zpívaná i anglicky jako
Hate Everything Except of Hatered
či
Hush
od B. J. Royala. Z repertoáru Flamenga zněla i píseň
Black is Black
od Los Bravos. Zpěvákům typu Sodomy se říká shouter. Léta nic neubrala tomuto kdysi "shouterovi number one" české scény na přesvědčivosti projevu, hlasové síle a samozřejmě na perfektní anglické výslovnosti textů.

Téměř dvě hodiny i s malou přestávkou, kdy jsem si mohl koupit desku a chvilku si povídat s jedním ze svých idolů, Viktorem Sodomou, utekly příliš rychle. Je tomu deset let, co odešel Viktorův táta, kterého jsem bohužel ve slavné éře Reduty nezažil.

Rychle uteklo i těch čtyřicet let od doby největší slávy oněch tří kapel. Přibyla léta, kila, šedivé vlasy a mnohá jména jako Petr Novák nebo Přemek Černý se na nás dívají shora. Zůstala jen dobrá muzika hraná starými dobrými bigbítovými pákami. Díky.